

Artikel 1

Artikel 1 fastslår, at grænselinien mellem de to landes kontinental-sokkelområder i princippet skal være en midtlinie mellem de to lande.

Artikel 2

Artikel 2 bestemmer, at grænselinien i overensstemmelse med det i artikel 1 nævnte princip, men med de afvigelser, som motiveres af praktiske og andre hensyn, skal trækkes som rette linier mellem de i artikel 3-5 angivne punkter.

Af praktiske grunde er det aftalt at udrette grænselinien fremfor at anvende en geometrisk midtlinie. Denne udretning er foretaget på en sådan måde, at de samlede arealer, som henholdsvis Danmark og Sverige er tildelt, svarer til de arealer, som landene ville have fået, såfremt den geometriske midtlinie var blevet anvendt. Der er således i princippet tale om en midtlinie.

Andre hensyn, der har spillet ind ved fastlæggelsen af den udrettede linie, har været hensynet til kendte og mulige naturforekomster i eller på kontinentalsoklen samt beliggenheden af traditionelle fangstpladser.

Grænselinien er gengivet på det kort, som er vedlagt overenskomsten.

Artikel 3-5

Artikel 3-5 fastlægger koordinaterne for grænselinien i henholdsvis Skagerak, Kattegat, Sundet og Østersøen.

Punkt A i artikel 3 udgøres af tripunktet mellem Danmark, Norge og Sverige (Lovtidende C, 1968, side 277). Udover dette tripunkt forudsættes det i artikel 5, at der indgås aftale mellem Danmark, DDR og Sverige om fastlæggelsen af tripunktet mellem henholdsvis Sjælland, DDR og Sverige, og mellem Bornholm og de to førnævnte lande. Endvidere forudsættes det i artikel 5, at tripunktet mellem Bornholm, Polen og Sverige fastlægges ved aftale mellem de tre lande.

I Kattegat (artikel 3) er der givet fuld vægt til Læsø, Anholt og Hesselø og til den rette danske basislinie i Ålbæk Bugt. Et område øst for Hesselø, der påvirkes af den rette basislinie fra Gilleleje til Hesselø, og som særlig havde været genstand for forhandlinger, er delt lige mellem parterne.

I Øresund (artikel 4) skal grænselinien følge de to landes demarkationslinie fra 1932 (Lovtidende C, 1932, side 14). Der er enighed om, at der senere skal ske en teknisk justering af denne linies nærmere forløb.

I den vestlige del af Østersøen (artikel 5, 1. led) er der givet fuld vægt til de respektive basislinier langs kysterne, dog således, at det område, som påvirkes af det svenske rev ud for Falsterbo, er delt lige mellem Danmark og Sverige, dvs. at der er tillagt dette rev halv vægt.

I den østlige del af Østersøen (artikel 5, 2. led) er der givet fuld vægt til Bornholm. I området nordøst for Bornholm er der taget hensyn til såvel Ertholmene som den svenske ø Utklippan. Den aftalte grænselinie er en midtlinie mellem de to landes forhandlingsudgangspunkter, sådan som de forelå, efter at Sverige under forhandlingerne havde accepteret at give fuld vægt til Bornholm.

Artikel 6

I overensstemmelse med sædvanlig international praksis i afgrænsningsaftaler bestemmer artiklen, at parterne skal søge at nå til enighed om vilkårene for udnyttelsen af eventuelle grænseoverskridende naturforekomster, dvs. sammenhængende forekomster af til eksempel olie eller gas, der ligger på begge sider af den aftalte grænselinie.

Artikel 7

Som følge af at det under forhandlingerne aftales også at fastlægge fiskerigrænsen mellem de to lande, bestemmer denne artikel, at den i artikel 3-5 angivne grænselinie tillige skal udgøre grænselinien mellem de to landes fiskerizoner.

Endvidere henvises der til bemærkningerne nedenfor under III om de til overenskomsten knyttede notevekslinger vedrørende visse fiskerispørgsmål, samt en protokol herom.

Artikel 8

Artiklen indeholder et ratifikationsforbehold og bestemmer, at ratifikationsinstrumenterne skal udveksles i Stockholm.

Afgrænsningsoverenskomsten vil træde i kraft den dag, da ratifikationsinstrumenterne udveksles.

III. De til overenskomsten knyttede notevekslinger og protokol vedrørende visse fiskerispørgsmål

Henset til at overenskomsten også ville komme til at omfatte fiskerigrænsen mellem de to lande, opnåedes der på dansk foranledning enighed om, at konventionen af 31. december 1932 angående fiskeriforholdene i de til Danmark og Sverige grænsende farvande (Lovtidende C, 1933, side 161) skulle gælde i yderligere mindst 10 år. Denne konvention indebærer bl.a. at fiskerifartøjer fra Dan-